



Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 2 Ιουνίου 2023
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2023/0169(COD)

10108/23
ADD 2

JUSTCIV 80
JAI 770
EJUSTICE 20
CODEC 1012
FREMP 173
IA 129

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	1 Ιουνίου 2023
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2023) 280 final
Θέμα:	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ της πρότασης ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση μέτρων και τη συνεργασία σε θέματα που αφορούν την προστασία ενηλίκων

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2023) 280 final.

συνημμ.: COM(2023) 280 final



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.5.2023
COM(2023) 280 final

ANNEX 11

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της πρότασης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση μέτρων και τη συνεργασία σε θέματα που αφορούν την προστασία ενηλίκων

{SEC(2023) 208 final} - {SWD(2023) 154 final} - {SWD(2023) 155 final} -
{SWD(2023) 156 final}

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 11
ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

(Συνήφθη στις 13 Ιανουαρίου 2000)

Τα κράτη που υπογράφουν την παρούσα σύμβαση,
Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να υπάρξει μέριμνα για την προστασία σε διεθνείς καταστάσεις των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους,
Επιθυμώντας να αποφύγουν συγκρούσεις μεταξύ των νομικών τους συστημάτων σε ζητήματα σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας των ενηλίκων,
Τονίζοντας τη σπουδαιότητα της διεθνούς συνεργασίας για την προστασία των ενηλίκων,
Επιβεβαιώνοντας ότι το συμφέρον του ενηλίκου και ο σεβασμός της αξιοπρέπειας και της αυτονομίας του πρέπει να αποτελούν ζητήματα πρωταρχικής σημασίας,
Συμφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι — ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται ως προς την προστασία σε διεθνείς καταστάσεις των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους.
2. Έχει ως αντικείμενο:
 - α) να καθορίζει το κράτος του οποίου οι αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου·
 - β) να καθορίζει το εφαρμοστέο από τις αρχές αυτές κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους δίκαιο·
 - γ) να καθορίζει το εφαρμοστέο στην αντιπροσώπευση του ενηλίκου δίκαιο·
 - δ) να εξασφαλίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη·
 - ε) να εδραιώνει μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων κρατών την απαραίτητη συνεργασία για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ως «ενήλικος» νοείται πρόσωπο που έχει συμπληρώσει την ηλικία των 18 ετών.
2. Η σύμβαση εφαρμόζεται επίσης στα μέτρα σχετικά με ενήλικο ο οποίος δεν είχε συμπληρώσει ακόμη την ηλικία των 18 ετών κατά τον χρόνο της λήψης των μέτρων.

Άρθρο 3

Τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1 μέτρα δύνανται να αφορούν ιδίως:

- α) τον καθορισμό της ανικανότητας και την εγκαθίδρυση συστήματος προστασίας·
- β) τη θέση του ενηλίκου υπό την προστασία δικαστικής ή διοικητικής αρχής·
- γ) την επιτροπεία, την κηδεμονία και τους ανάλογους θεσμούς·
- δ) τον διορισμό και τα καθήκοντα κάθε προσώπου ή οργανισμού επιφορτισμένου με την επιμέλεια του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου, με την εκπροσώπηση του ενηλίκου ή τη συμπαράσταση προς αυτόν·
- ε) την τοποθέτηση του ενηλίκου σε εγκατάσταση ή άλλον τόπο όπου μπορεί να του παρασχεθεί προστασία·
- στ) τη διοίκηση, τη διατήρηση ή τη διάθεση της περιουσίας του ενηλίκου·
- ζ) την παροχή άδειας για συγκεκριμένη παρέμβαση για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου.

Άρθρο 4

1. Εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της σύμβασης:
 - α) οι υποχρεώσεις διατροφής·
 - β) η σύσταση, η ακύρωση και η λύση του γάμου ή παρόμοιας σχέσης, καθώς και ο δικαστικός χωρισμός·
 - γ) τα συστήματα ρύθμισης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ή των συντρόφων σε παρόμοια σχέση·
 - δ) τα trusts και η κληρονομική διαδοχή·
 - ε) η κοινωνική ασφάλιση·
 - στ) τα δημόσια μέτρα γενικού χαρακτήρα σε ζητήματα υγείας·
 - ζ) τα μέτρα που λαμβάνονται σε σχέση με πρόσωπο ως αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων τελεσθέντων από το εν λόγω πρόσωπο·
 - η) οι αποφάσεις για το δικαίωμα ασύλου και για ζητήματα μετανάστευσης·
 - θ) τα μέτρα που αφορούν αποκλειστικά τη δημόσια ασφάλεια.
2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει, σε σχέση με τα ζητήματα που αναφέρονται σ' αυτήν, το δικαίωμα προσώπου να ενεργεί ως αντιπρόσωπος του ενηλίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II — ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 5

1. Τόσο οι δικαστικές όσο και οι διοικητικές αρχές του συμβαλλόμενου κράτους της συνήθους διαμονής του ενηλίκου έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του.
2. Σε περίπτωση μεταφοράς της συνήθους διαμονής του ενηλίκου σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, διεθνή δικαιοδοσία έχουν οι αρχές του κράτους της νέας συνήθους διαμονής.

Άρθρο 6

1. Για τους ενηλίκους-πρόσφυγες και τους ενηλίκους οι οποίοι, λόγω ταραχών που λαμβάνουν χώρα στην πατρίδα τους, έχουν μετακινηθεί σε άλλο κράτος, οι αρχές εκείνου του συμβαλλόμενου κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκονται αυτοί οι

ενήλικες ως αποτέλεσμα της μετακίνησής τους, ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και στους ενήλικους των οποίων η συνήθης διαμονή δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Άρθρο 7

1. Εξαιρουμένου για τους ενήλικους-πρόσφυγες και τους ενήλικους οι οποίοι, λόγω ταραχών που λαμβάνουν χώρα στην πατρίδα τους, έχουν μετακινηθεί σε άλλο κράτος, οι αρχές συμβαλλόμενου κράτους την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της παρουσίας του ενήλικου, εφόσον κρίνουν ότι είναι σε θέση να εκτιμήσουν καλύτερα το συμφέρον του ενήλικου και αφού ενημερώσουν σχετικά τις αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5 ή το άρθρο 6 παράγραφος 2.
2. Η εν λόγω διεθνή δικαιοδοσία δεν ασκείται εάν οι αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5, το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το άρθρο 8 έχουν ενημερώσει τις αρχές του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο ενήλικος ότι έχουν λάβει τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα ή ότι έχουν αποφασίσει ότι δεν θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ή ότι εκκρεμούν διαδικασίες ενώπιόν τους.
3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 5, το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το άρθρο 8 αρχές έλαβαν τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα ή αποφάσισαν ότι κανένα μέτρο δεν θα ληφθεί. Οι εν λόγω αρχές ενημερώνουν σχετικά τις αρχές που έλαβαν μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 8

1. Οι αρχές συμβαλλόμενου κράτους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5 ή το άρθρο 6, εφόσον κρίνουν ότι είναι προς το συμφέρον του ενήλικου, μπορούν, είτε αυτεπάγγελτα είτε κατόπιν αιτήματος των αρχών άλλου συμβαλλόμενου κράτους, να ζητήσουν από τις αρχές κράτους από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 να λάβουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της παρουσίας του ενήλικου. Το αίτημα μπορεί να αφορά όλες ή ορισμένες από τις πτυχές αυτής της προστασίας.
2. Τα συμβαλλόμενα κράτη στις αρχές των οποίων μπορεί να υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο είναι:
 - α) κράτος την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος·
 - β) το κράτος της προηγούμενης συνήθους διαμονής του ενήλικου·
 - γ) κράτος στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενήλικου·
 - δ) το κράτος του οποίου οι αρχές επιλέχθηκαν εγγράφως από τον ενήλικο να λαμβάνουν μέτρα που στοχεύουν στην προστασία του·
 - ε) το κράτος της συνήθους διαμονής προσώπου του στενού περιβάλλοντος του ενήλικου που προτίθεται να αναλάβει την προστασία του·
 - στ) το κράτος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος, όσον αφορά την προστασία του προσώπου του.
3. Σε περίπτωση που η αρχή στην οποία υποβλήθηκε αίτημα σύμφωνα με τους όρους των προηγούμενων παραγράφων δεν αποδεχθεί τη διεθνή δικαιοδοσία της, οι αρχές του συμβαλλόμενου κράτους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 ή του άρθρου 6 διατηρούν τη διεθνή δικαιοδοσία τους.

Άρθρο 9

Οι αρχές συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενήλικου έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων προστασίας σχετικά με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, στον βαθμό που τέτοια μέτρα δεν αντίκεινται στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τις αρμόδιες, κατά τα άρθρα 5 έως 8, αρχές.

Άρθρο 10

1. Σε κάθε επείγουσα περίπτωση, οι αρχές κάθε συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος ή περιουσιακά του στοιχεία έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.
2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε συμβαλλόμενο κράτος παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 9 αρχές λάβουν τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα.
3. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε μη συμβαλλόμενο κράτος παύουν να ισχύουν σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος από τη στιγμή που τα απαιτούμενα από την περίπτωση και ληφθέντα από τις αρχές άλλου κράτους μέτρα αναγνωριστούν στο εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος.
4. Οι αρχές που έχουν λάβει μέτρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 ενημερώνουν, εάν είναι δυνατόν, τις αρχές του συμβαλλόμενου κράτους της συνήθους διαμονής του ενήλικου για τα μέτρα που έχουν λάβει.

Άρθρο 11

1. Κατ' εξαίρεση, οι αρχές συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λάβουν μέτρα προστασίας του προσώπου του ενήλικου, προσωρινού χαρακτήρα και περιορισμένης εδαφικής ισχύος στο κράτος αυτό, στον βαθμό που τέτοια μέτρα δεν αντίκεινται στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τις αρμόδιες, κατά τα άρθρα 5 έως 8, αρχές και αφού ενημερώσουν τις αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία κατά το άρθρο 5.
2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε συμβαλλόμενο κράτος παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες κατά τα άρθρα 5 έως 8 αρχές αποφάνθηκαν για τα μέτρα προστασίας που θα ήταν δυνατόν να απαιτεί η περίπτωση.

Άρθρο 12

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 3, τα μέτρα που λήφθηκαν κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 έως 9 παραμένουν σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους τους, ακόμα και αν μεταβολή των συνθηκών εξαλείψει τη βάση πάνω στην οποία είχε θεμελιωθεί η διεθνής δικαιοδοσία, όσο οι αρμόδιες δυνάμεις της σύμβασης αρχές δεν τροποποιούν, δεν αντικαθιστούν ή δεν αίρουν τα μέτρα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ — ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 13

1. Κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙ, οι αρχές των συμβαλλόμενων κρατών εφαρμόζουν το δικό τους δίκαιο.
2. Εντούτοις, στο μέτρο που η προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου το απαιτεί, δύνανται κατ' εξαίρεση να εφαρμόσουν ή να λάβουν υπόψη τους το δίκαιο άλλου κράτους με το οποίο η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο.

Άρθρο 14

Στην περίπτωση που μέτρο που λήφθηκε σε ένα συμβαλλόμενο κράτος εφαρμόζεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, οι όροι της εφαρμογής του διέπονται από τη νομοθεσία του άλλου αυτού κράτους.

Άρθρο 15

1. Η ύπαρξη, έκταση, τροποποίηση και παύση εξουσίας αντιπροσώπευσης η οποία έχει παρασχεθεί από ενήλικο, είτε με σύμβαση είτε με μονομερή δικαιοπραξία, για την περίπτωση που ο εν λόγω ενήλικος περιέλθει σε κατάσταση κατά την οποία δεν θα είναι σε θέση να προστατεύσει τα συμφέροντά του διέπεται από το δίκαιο του κράτους της συνήθους διαμονής του ενηλίκου κατά τον χρόνο της σύμβασης ή της μονομερούς δικαιοπραξίας, εκτός εάν έχει οριστεί ρητά εγγράφως ως εφαρμοστέο κάποιο από τα δίκαια της παραγράφου 2.
2. Τα κράτη των οποίων το δίκαιο μπορεί να οριστεί ως εφαρμοστέο είναι:
 - α) κράτος την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος·
 - β) κράτος προηγούμενης συνήθους διαμονής του ενηλίκου·
 - γ) κράτος στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενηλίκου, αναφορικά με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία.
3. Ο τρόπος άσκησης της εν λόγω εξουσίας αντιπροσώπευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο αυτή ασκείται.

Άρθρο 16

Στην περίπτωση που εξουσία αντιπροσώπευσης κατά το άρθρο 15 δεν ασκείται κατά τρόπο επαρκή ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου, μπορεί να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί με μέτρα που λαμβάνονται από αρχή που έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει της σύμβασης. Σε περίπτωση αφαίρεσης ή τροποποίησης τέτοιας εξουσίας αντιπροσώπευσης, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, το δίκαιο που ορίζεται στο άρθρο 15.

Άρθρο 17

1. Η ισχύς σύμβασης μεταξύ τρίτου και άλλου προσώπου που θα είχε την ιδιότητα του αντιπροσώπου του ενηλίκου κατά το δίκαιο του κράτους σύναψης της σύμβασης δεν

δύναται να αμφισβητηθεί, ούτε δύναται να γεννηθεί ευθύνη του τρίτου, για μόνο τον λόγο ότι αυτό το άλλο πρόσωπο δεν είχε την ιδιότητα του αντιπροσώπου του ενηλίκου δυνάμει του δικαίου που ορίζεται εφαρμοστέο από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, εκτός εάν ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η εν λόγω ιδιότητα διεπόταν από το δίκαιο αυτό.

2. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται μόνο εάν η σύμβαση συνήφθη μεταξύ προσώπων ευρισκόμενων στο έδαφος του ίδιου κράτους.

Άρθρο 18

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται ακόμα και αν το δίκαιο που ορίζουν ως εφαρμοστέο είναι δίκαιο μη συμβαλλόμενου κράτους.

Άρθρο 19

Κατά την έννοια του παρόντος κεφαλαίου, ως «δίκαιο» νοείται το δίκαιο που ισχύει σε ένα κράτος, κατ' αποκλεισμό των κανόνων σύγκρουσης.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του κράτους στο οποίο πρέπει να προστατευθεί ο ενήλικος των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική ανεξαρτήτως του κατά τα λοιπά εφαρμοστέου δικαίου.

Άρθρο 21

Η εφαρμογή του δικαίου που ορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δύναται να αποκλειστεί μόνο εάν είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 22

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρχές συμβαλλόμενου κράτους αναγνωρίζονται αυτοδικαίως στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη.
2. Η αναγνώριση δύναται, εντούτοις, να αποκλειστεί:
 - α) εάν το μέτρο λήφθηκε από αρχή της οποίας η διεθνής δικαιοδοσία δεν βασίστηκε ή δεν ήταν σύμφωνη με κάποια από τις βάσεις δικαιοδοσίας που προβλέπονται στο κεφάλαιο II·
 - β) εάν το μέτρο λήφθηκε, με εξαίρεση την περίπτωση του κατεπείγοντος, στο πλαίσιο δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να έχει δοθεί στον ενήλικο η δυνατότητα να ακουστεί, κατά παράβαση των θεμελιωδών δικονομικών αρχών του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·
 - γ) εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του κράτους στο οποίο ζητείται ή αντιβαίνει σε διάταξη του δικαίου του εν λόγω κράτους της

οποίας η εφαρμογή είναι υποχρεωτική ανεξαρτήτως του κατά τα λοιπά εφαρμοστέου δικαίου·

- δ) εάν το μέτρο είναι ασυμβίβαστο με μέτρο που λήφθηκε μεταγενέστερα σε μη συμβαλλόμενο κράτος το οποίο θα είχε διεθνή δικαιοδοσία κατά τα άρθρα 5 έως 9, όταν αυτό το τελευταίο μέτρο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του στο κράτος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·
- ε) εάν δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 33.

Άρθρο 23

Με την επιφύλαξη του άρθρου 22 παράγραφος 1, κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο δύναται να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές συμβαλλόμενου κράτους να αποφασίσουν για την αναγνώριση ή μη μέτρου ληφθέντος σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος. Η διαδικασία διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 24

Η αρχή του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών στις οποίες η αρχή του κράτους που έλαβε το μέτρο θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία της.

Άρθρο 25

1. Εάν μέτρα που λήφθηκαν σε συμβαλλόμενο κράτος και είναι εκτελεστά εκεί απαιτείται να εκτελεστούν σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, κηρύσσονται εκτελεστά ή καταχωρίζονται προς εκτέλεση σ' αυτό το άλλο κράτος, ύστερα από αίτηση ενδιαφερόμενου μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους αυτού.
2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος εφαρμόζει, για την κήρυξη της εκτελεστότητας ή για την καταχώριση προς εκτέλεση, απλή και ταχεία διαδικασία.
3. Η κήρυξη της εκτελεστότητας ή η καταχώριση προς εκτέλεση δύνανται να μη γίνουν δεκτές μόνο για λόγο που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Με την επιφύλαξη των όσων είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων, η αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν δύναται να προβεί σε καμία αναθεώρηση επί της ουσίας του ληφθέντος μέτρου.

Άρθρο 27

Τα ληφθέντα σε συμβαλλόμενο κράτος μέτρα τα οποία κηρύχθηκαν εκτελεστά ή καταχωρίστηκαν προς εκτέλεση σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος εκτελούνται στο τελευταίο αυτό κράτος σαν να είχαν ληφθεί από τις αρχές του κράτους αυτού. Η εκτέλεση λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, μέσα στα όρια που προβλέπονται από το δίκαιο αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V — ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 28

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει κεντρική αρχή επιφορτισμένη με τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τη σύμβαση στις αρχές αυτές.
2. Ομοσπονδιακά κράτη, κράτη με περισσότερα του ενός ισχύοντα δικαιικά συστήματα ή κράτη που περιλαμβάνουν αυτόνομες εδαφικές ενότητες είναι ελεύθερα να ορίσουν περισσότερες της μίας κεντρικές αρχές και να εξειδικεύσουν την εδαφική ή προσωπική έκταση των λειτουργιών τους. Κράτος που κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας ορίζει εκείνη την κεντρική αρχή στην οποία θα απευθύνεται κάθε αλληλογραφία προς διαβίβαση στην αρμόδια κεντρική αρχή μέσα στο κράτος αυτό.

Άρθρο 29

1. Οι κεντρικές αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους και προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών τους για την πραγματοποίηση των στόχων της σύμβασης.
2. Στο πλαίσιο της εφαρμογής της σύμβασης, οι κεντρικές αρχές προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για να παρέχουν πληροφορίες για τη νομοθεσία τους, καθώς και για τις διαθέσιμες στο κράτος τους υπηρεσίες σε θέματα προστασίας των ενηλίκων.

Άρθρο 30

Η κεντρική αρχή συμβαλλόμενου κράτους προβαίνει, είτε απευθείας είτε με τη συνδρομή δημόσιων αρχών ή άλλων οργανισμών, σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες:

- α) για να διευκολύνει την επικοινωνία, με κάθε μέσο, μεταξύ των αρμόδιων αρχών, στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες εφαρμόζεται η σύμβαση·
- β) για να βοηθά, ύστερα από αίτηση αρμόδιας αρχής άλλου συμβαλλόμενου κράτους, στον εντοπισμό ενηλίκου που φέρεται να βρίσκεται στο έδαφος του κράτους της και έχει ανάγκη προστασίας.

Άρθρο 31

Οι αρμόδιες αρχές συμβαλλόμενου κράτους δύνανται να ενθαρρύνουν, είτε άμεσα είτε μέσω άλλων φορέων, τη χρήση υπηρεσιών διαμεσολάβησης, συμφιλίωσης ή άλλων ανάλογων μέσων για την επίτευξη συναινετικών λύσεων για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου, στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες εφαρμόζεται η σύμβαση.

Άρθρο 32

1. Όταν πρόκειται να ληφθεί μέτρο προστασίας, οι αρχές που έχουν κατά τη σύμβαση διεθνή δικαιοδοσία δύνανται, εάν το απαιτεί η κατάσταση του ενηλίκου, να ζητήσουν

από κάθε αρχή άλλου συμβαλλόμενου κράτους που έχει χρήσιμες για την προστασία του ενηλίκου πληροφορίες να τους τις διαβιβάσει.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να δηλώσει ότι οι κατά την παράγραφο 1 αιτήσεις θα διαβιβάζονται στις αρχές του μόνο μέσω της κεντρικής του αρχής.
3. Οι αρμόδιες αρχές συμβαλλόμενου κράτους δύνανται να ζητήσουν από τις αρχές άλλου συμβαλλόμενου κράτους συνδρομή για την εφαρμογή μέτρων προστασίας που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 33

1. Όταν αρχή η οποία έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 8 μελετά την τοποθέτηση ενηλίκου σε ίδρυμα ή σε ανάλογο θεσμό όπου μπορεί να του παρασχεθεί προστασία και εφόσον η τοποθέτηση αυτή πρόκειται να λάβει χώρα σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, διαβουλεύεται προηγουμένως με την κεντρική αρχή ή άλλη αρμόδια αρχή αυτού του τελευταίου κράτους. Προς τον σκοπό αυτόν, της διαβιβάζει έκθεση σχετική με τον ενήλικο και τους λόγους της προτεινόμενης τοποθέτησής του.
2. Η απόφαση για την τοποθέτηση δεν δύναται να ληφθεί στο κράτος που τη ζητεί εάν η κεντρική αρχή ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους από το οποίο ζητείται η τοποθέτηση αντιταχθεί σ' αυτήν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 34

Στην περίπτωση που ο ενήλικος εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο λήφθηκαν ή είναι υπό εξέταση μέτρα προστασίας του ενηλίκου αυτού, εάν πληροφορηθούν μεταβολή της διαμονής του ενηλίκου ή την παρουσία του σε άλλο κράτος, ενημερώνουν τις αρχές αυτού του κράτους για τον κίνδυνο και για τα ληφθέντα ή υπό εξέταση μέτρα.

Άρθρο 35

Αρχή δεν ζητεί ούτε διαβιβάζει πληροφορίες κατ' εφαρμογή αυτού του κεφαλαίου εάν πιστεύει ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, θα έθετε σε κίνδυνο το πρόσωπο ή την περιουσία του ενηλίκου ή θα απειλούσε σοβαρά την ελευθερία ή τη ζωή μέλους της οικογενείας του.

Άρθρο 36

1. Με την επιφύλαξη της δυνατότητας να απαιτήσουν εύλογες δαπάνες για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες, οι κεντρικές αρχές και οι άλλες δημόσιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών φέρουν τις δικές τους δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.
2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να συνάψει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα άλλα συμβαλλόμενα κράτη για την κατανομή των εξόδων.

Άρθρο 37

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να συνάψει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα άλλα συμβαλλόμενα κράτη, προκειμένου να διευκολυνθεί στις μεταξύ τους σχέσεις η εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου. Τα κράτη που συνάπτουν τέτοιες συμφωνίες διαβιβάζουν αντίγραφό τους στον θεματοφύλακα της σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

1. Οι αρχές του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο έχει ληφθεί μέτρο προστασίας ή επιβεβαιωθεί η παροχή εξουσίας αντιπροσώπευσης δύναται να χορηγήσουν στο επιφορτισμένο με την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου πρόσωπο, κατόπιν αίτησής του, πιστοποιητικό που θα αποδεικνύει την ιδιότητά του και τις εξουσίες που του έχουν απονεμηθεί.
2. Η ιδιότητα και οι εξουσίες που αναφέρονται στο πιστοποιητικό θεωρούνται κεκτημένες από το εν λόγω πρόσωπο κατά την ημερομηνία του πιστοποιητικού, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο.
3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει τις αρμόδιες για την έκδοση του πιστοποιητικού αρχές.

Άρθρο 39

Τα προσωπικά δεδομένα που συλλέγονται ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της σύμβασης δύναται να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή διαβιβάστηκαν.

Άρθρο 40

Οι αρχές στις οποίες διαβιβάζονται πληροφορίες εξασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους τους.

Άρθρο 41

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται ή χορηγούνται κατ' εφαρμογή της σύμβασης απαλλάσσονται της επικύρωσης και κάθε άλλης ανάλογης διατύπωσης.

Άρθρο 42

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να ορίσει τις αρχές στις οποίες πρέπει να απευθύνονται οι αιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 33.

Άρθρο 43

1. Ο αναφερόμενος στα άρθρα 28 και 42 καθορισμός αρχών γνωστοποιείται στο Μόνιμο Γραφείο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, το αργότερο κατά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτή. Τυχόν συναφείς τροποποιήσεις επίσης γνωστοποιούνται στο Μόνιμο Γραφείο.
2. Η αναφερόμενη στο άρθρο 32 παράγραφος 2 δήλωση γίνεται στον θεματοφύλακα της σύμβασης.

Άρθρο 44

Συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο εφαρμόζονται διαφορετικά δικαιικά συστήματα ή διαφορετικά σύνολα κανόνων δικαίου για ζητήματα προστασίας του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τους κανόνες της σύμβασης στις συγκρούσεις μεταξύ μόνο αυτών των διαφορετικών δικαιικών συστημάτων ή συνόλων κανόνων δικαίου.

Άρθρο 45

Έναντι κράτους στο οποίο, σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες, εφαρμόζονται δύο ή περισσότερα δικαιικά συστήματα ή σύνολα κανόνων δικαίου που σχετίζονται με ζητήματα διεπόμενα από την παρούσα σύμβαση:

- α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στη συνήθη διαμονή σε μία εδαφική ενότητα·
- β) κάθε αναφορά στην παρουσία του ενηλίκου στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στην παρουσία του ενηλίκου σε μία εδαφική ενότητα·
- γ) κάθε αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του ενηλίκου στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του ενηλίκου σε μία εδαφική ενότητα·
- δ) κάθε αναφορά στο κράτος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο ενήλικος νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα την οποία υποδεικνύει το δίκαιο αυτού του κράτους ή, ελλείψει προσηκόντων κανόνων, στην εδαφική ενότητα με την οποία ο ενήλικος έχει τον στενότερο σύνδεσμο,
- ε) κάθε αναφορά στο κράτος του οποίου οι αρχές έχουν επιλεγεί από τον ενήλικο νοείται:
 - ως αναφορά στην εδαφική ενότητα, εάν ο ενήλικος έχει επιλέξει τις αρχές της εν λόγω εδαφικής ενότητας·
 - ως αναφορά στην εδαφική ενότητα με την οποία ο ενήλικος έχει τον στενότερο σύνδεσμο, εάν ο ενήλικος έχει επιλέξει τις αρχές του κράτους χωρίς προσδιορισμό συγκεκριμένης εδαφικής ενότητας εντός του κράτους αυτού·
- στ) κάθε αναφορά στο δίκαιο του κράτους με το οποίο η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο νοείται ως αναφορά στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο·
- ζ) κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή του κράτους στο οποίο λήφθηκε ένα μέτρο νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία λήφθηκε αυτό το μέτρο·
- η) κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή του κράτους αναγνώρισης ή εκτέλεσης νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία επιδιώκεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση·

- θ) κάθε αναφορά στο κράτος στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί ένα μέτρο προστασίας νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα στην οποία πρόκειται να εφαρμοστεί αυτό το μέτρο προστασίας·
- ι) κάθε αναφορά σε οργανισμούς ή αρχές αυτού του κράτους, πλην των κεντρικών αρχών, νοείται ως αναφορά σε εξουσιοδοτημένους να δράσουν στη συγκεκριμένη εδαφική ενότητα οργανισμούς ή αρχές.

Άρθρο 46

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει του κεφαλαίου III δικαίου, όταν κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες καθεμία από τις οποίες έχει το δικό της δικαιοσύνη ή σύνολο κανόνων δικαίου για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) σε περίπτωση που στο κράτος αυτό ισχύουν κανόνες που προσδιορίζουν την εδαφική ενότητα της οποίας το δίκαιο είναι εφαρμοστέο, εφαρμόζεται το δίκαιο της ενότητας αυτής·
- β) ελλείψει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται το δίκαιο της εδαφικής ενότητας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45.

Άρθρο 47

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει του κεφαλαίου III δικαίου, όταν κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερα δικαιοσύνη συστήματα ή σύνολα κανόνων δικαίου εφαρμοστέα σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) σε περίπτωση που στο κράτος αυτό ισχύουν κανόνες που ορίζουν ποιο από τα δίκαια αυτά είναι εφαρμοστέο, εφαρμόζεται το δίκαιο αυτό·
- β) ελλείψει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται το δικαιοσύνη σύστημα ή το σύνολο κανόνων δικαίου με το οποίο ο ενήλικος συνδέεται στενότερα.

Άρθρο 48

Στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τη σύμβαση με τίτλο *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Ιουλίου 1905.

Άρθρο 49

1. Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει διεθνή συμβατικά κείμενα στα οποία συμβαλλόμενα στην παρούσα κράτη αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη και τα οποία περιέχουν διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, εκτός αν γίνει αντίθετη δήλωση από τα κράτη που δεσμεύονται από τέτοια κείμενα.
2. Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει τη δυνατότητα ενός ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών να συνάπτουν συμφωνίες που περιλαμβάνουν, αναφορικά με τους ενήλικους που συνήθως διαμένουν σε ένα από τα κράτη που είναι μέρη σε τέτοιες συμφωνίες, διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση.

3. Οι συμφωνίες που θα συναφθούν από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα κράτη για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζουν, στις σχέσεις αυτών των κρατών με τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη, την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης.
4. Οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται επίσης επί ομοιόμορφων νόμων που βασίζονται στην ύπαρξη ειδικών δεσμών, περιφερειακής κυρίως φύσης, μεταξύ των εν λόγω κρατών.

Άρθρο 50

1. Η σύμβαση εφαρμόζεται μόνο για μέτρα που λαμβάνονται σε κράτος μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης στο κράτος αυτό.
2. Η σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων που λαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος της, στις σχέσεις μεταξύ του κράτους στο οποίο λήφθηκαν τα μέτρα και του κράτους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.
3. Η σύμβαση εφαρμόζεται από τον χρόνο της έναρξης ισχύος της σε συμβαλλόμενο κράτος στις εξουσίες αντιπροσώπευσης που είχαν παρασχεθεί προγενέστερα υπό συνθήκες αντίστοιχες των οριζόμενων στο άρθρο 15.

Άρθρο 51

1. Κάθε αλληλογραφία προς την κεντρική αρχή ή προς κάθε άλλη αρχή συμβαλλόμενου κράτους γίνεται στην πρωτότυπη γλώσσα και συνοδεύεται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες αυτού του κράτους, ή, εάν αυτή η μετάφραση δεν είναι εφικτή, από μετάφραση στη γαλλική ή στην αγγλική γλώσσα.
2. Εντούτοις, συμβαλλόμενο κράτος δύναται, διατυπώνοντας την επιφύλαξη που προβλέπεται στο άρθρο 56, να αντιταχθεί στη χρήση είτε της γαλλικής είτε της αγγλικής γλώσσας, όχι όμως και των δύο.

Άρθρο 52

Ο γενικός γραμματέας της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο συγκαλεί, περιοδικά, ειδική επιτροπή για την εξέταση της πρακτικής λειτουργίας της σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII — ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 53

1. Η σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα κράτη που ήταν μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο τη 2α Οκτωβρίου 1999.
2. Η σύμβαση κυρώνεται, γίνεται αποδεκτή ή εγκρίνεται και τα έγγραφα της κύρωσης, της αποδοχής ή της έγκρισης κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, θεματοφύλακα της σύμβασης.

Άρθρο 54

1. Κάθε άλλο κράτος δύναται να προσχωρήσει στη σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1.
2. Το έγγραφο προσχώρησης κατατίθεται στον θεματοφύλακα.
3. Η προσχώρηση παράγει αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών που δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις στην προσχώρηση αυτή εντός έξι μηνών από τη λήψη της προβλεπόμενης στο άρθρο 59 στοιχείο β) γνωστοποίησης. Τέτοια αντίρρηση δύναται επίσης να διατυπωθεί από κράτος κατά τη μεταγενέστερη της προσχώρησης κύρωση, αποδοχή ή έγκριση της σύμβασης. Οι αντιρρήσεις αυτές κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 55

1. Κράτος που περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζονται, για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, διαφορετικά δικαιικά συστήματα, δύναται, κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει ότι η σύμβαση θα εφαρμόζεται σε όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μόνο σε μία ή σε περισσότερες απ' αυτές και δύναται οποτεδήποτε να τροποποιήσει αυτή τη δήλωση, προβαίνοντας σε νέα δήλωση.
2. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα και προσδιορίζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες η σύμβαση εφαρμόζεται.
3. Εάν ένα κράτος δεν προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η σύμβαση εφαρμόζεται στο σύνολο του εδάφους αυτού του κράτους.

Άρθρο 56

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται, το αργότερο κατά την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ή κατά την υποβολή της δυνάμει του άρθρου 55 δήλωσης, να προβεί στη διατύπωση της επιφύλαξης που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν γίνεται δεκτή.
2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται, οποτεδήποτε, να ανακαλέσει επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Η ανάκληση αυτή κοινοποιείται στον θεματοφύλακα.
3. Τα αποτελέσματα της επιφύλαξης παύουν την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο κοινοποίηση.

Άρθρο 57

1. Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 53.
2. Στη συνέχεια, η σύμβαση τίθεται σε ισχύ:
 - α) για κάθε κράτος που την κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του·
 - β) για κάθε κράτος που προσχωρεί, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την πάροδο της προθεσμίας των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3·

- γ) για τις εδαφικές ενότητες στις οποίες επεκτάθηκε η σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 55, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την αναφερόμενη στο άρθρο αυτό κοινοποίηση.

Άρθρο 58

1. Κάθε κράτος-μέρος της σύμβασης δύναται να την καταγγείλει με έγγραφη γνωστοποίηση απευθυνόμενη στον θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατόν να περιορίζεται σε ορισμένες εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η σύμβαση.
2. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου δώδεκα μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από τον θεματοφύλακα. Εάν στη γνωστοποίηση καθορίζεται ειδικά μεγαλύτερη χρονική περίοδος για την παραγωγή των αποτελεσμάτων της καταγγελίας, η καταγγελία παράγει αποτελέσματα με την εκπνοή της εν λόγω χρονικής περιόδου.

Άρθρο 59

Ο θεματοφύλακας γνωστοποιεί στα κράτη-μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, καθώς και στα κράτη που θα προσχωρήσουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54:

- α) τις υπογραφές, κυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 53·
- β) τις προσχωρήσεις και τις αντιρρήσεις κατά προσχωρήσεων που μνημονεύονται στο άρθρο 54·
- γ) την ημερομηνία κατά την οποία η σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57·
- δ) τις δηλώσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 και στο άρθρο 55·
- ε) τις συμφωνίες που μνημονεύονται στο άρθρο 37·
- στ) τις επιφυλάξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 και τις ανακλήσεις επιφυλάξεων που μνημονεύονται στο άρθρο 56 παράγραφος 2·
- ζ) τις καταγγελίες που μνημονεύονται στο άρθρο 58.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, στις 13 Ιανουαρίου 2000, σε δύο κείμενα, στη γαλλική και αγγλική γλώσσα, που είναι ισοδύναμα, σε ένα πρωτότυπο, που κατατέθηκε στα αρχεία της κυβέρνησης του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, επικυρωμένο αντίγραφο του οποίου θα επιδοθεί, διά της διπλωματικής οδού, σε κάθε κράτος-μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.